

[Johs. Christiansen.]

til at søge en særlig kontrol med den militære forvaltning institueret. Hvad bygningstjenesten angår, foreligger der sagkyndige erklæringer om, at det bygnings-tekniske kursus, der gives ingeniørofficererne, ikke giver disse tilstrækkelige kvalifikationer til at indtage ledende stillinger i bygningstjenesten. Ikke desto mindre er man uden at råde bod på dette forhold i fuldt sving med et militært byggeprogram på tæt ved 100 mill. kr. Tør man virkelig påstå, at dette er en helt forsvarlig administration? Jeg finder den ikke forsvarlig. Tør man det overfor staten eller overfor den befolkning, der gennem stadigt stigende skatter skal betale, hvad det koster, betale naturligvis også for de fejlgreb, som utvivlsomt ikke vil kunne undgås? Når ministeren hævder, at den nu foretagne reorganisering af bygningstjenesten vil sinke byggeprogrammets udførelse, svarer jeg hertil, at de par uger til, det kan tage en rask minister at udmærke en civildirektør og civile chefer for de 4—5 bygningsdistrikter, som det efter Koføedkommissionen er tilstrækkeligt at have, kan blive meget kostbare uger, højtærede forsvarsminister, hvis man fremdeles nægter at praktisere den af os anbefalede ordning.

Hvad dernæst det særlige kontrolorgan angår, vil jeg gerne minde om, at den højtærede forsvarsminister allerede den 1. juni ved første behandling udtalte overfor mig, at han udmærket kunne tænke sig i hvert fald et organ, der prismæssigt og teknisk bistår forvaltningen ved udførelsen af de planlagte store anlægsarbejder. Så vil jeg gerne spørge: Hvorfor ikke tage skridtet fuldtud? Hvorfor ikke følge den af os præciserede tanke, således at en særlig, højt kvalificeret tillidsmand kunne følge hele den militære forvaltning og gøre indberetninger til de bevilgende myndigheder, i det omfang han konstaterede tilfælde af ufor-svarlige dispositioner? Når man år for år vil bruge 700 mill. kr. alene til militære foranstaltninger — og det vil man jo —, så har de, der skal udrede disse uhyre beløb, sandelig også et billigt krav på, at pengene forvaltes så forsvarligt og så upåklageligt, som det overhovedet er muligt.

Jeg har netop i disse dage modtaget brev fra en borger i Haderslev. Han anker over, at arbejdet med Skrydstrup flyveplads — et arbejde til ca. 2 mill. kr. — er givet i entreprise til et stedligt ingeniørfirma uden forudgående licitation. Jeg vil gerne spørge ministeren, om dette er rigtigt, og i bekræf-

tende fald, om han finder det forvaltningsmæssigt i orden, og om det er en almindelig praksis, der følges, sådan at give store kostbare arbejder i entreprise, uden at der i forvejen er indhentet tilbud fra anden side. Hvis det er tilfældet, så kan man jo næsten ikke ønske sig nogen klarere bekræftelse på nødvendigheden af, at den af os anbefalede ordning gennemføres hellere i dag end i morgen.

Jeg skal derefter fremsætte nogle bemærkninger i tilknytning til det andet foreliggende militærforslag, den såkaldte organisationslov. Det var med virkelig interesse, jeg bemærkede mig nogle udtalelser, som den højtærede finansminister fremsatte i sin grundlovstale på Bornholm den 5. juni. Efter et foreliggende referat, som jeg går ud fra er rigtigt — dementeret er det ikke blevet —, sagde ministeren ved den lejlighed, at der måtte skabes en så smidig ordning som muligt, passende til de specielle danske forhold og den særlige danske geografiske struktur, og at han, hvad tjenestetiden angik, fandt det uheldigt, at de værnepligtige i almindelighed blev holdt længere inde, end uddannelsen nødvendigvis kræver.

Nu er jeg gjort opmærksom på, at finansministeren ved den lejlighed føjede til, at disse betragtninger måtte kædes sammen med vurderingen af Danmarks beredskab. Hvad angår beredskabet, beror dette naturligvis på ethvert tidspunkt på det skøn, man vil anlægge; det rækker forsåvidt ikke ved værdien af de udtalelser, som jeg her har citeret. Jeg finder, det er ganske interessante betragtninger, al den stund de kommer fra et medlem af regeringen. De falder jo i form og tankegang temmelig nøje sammen med, hvad vi har gjort os til talsmand for flere gange, og sidst ved denne sags første behandling, og de giver mig derfor en naturlig anledning til at spørge, om vor principielle militærpolitiske opfattelse muligt deles af andre medlemmer af den høje regering. Hvis dette nemlig skulle være tilfældet, forekommer det mig lidt ejendommeligt — og store dele af befolkningen vil sikkert mene det samme —, at der ikke af forsvarsministeren er gjort større forsøg på med virkelig alvor at prøve de muligheder, der har været, for at tilvejebringe en militærordning i nøjere overensstemmelse med de af finansministeren påpegede særlige forhold end den, hvorom der foreligger forslag her.

Men hvad er det da for opgaver, et dansk forsvar vil have rimelig mulighed for at bestride, når man tager i betragtning de